

دَ يَعْقُوبُ عَامَ خَطِّ

سلام

۱ دَ خُدَائے اَوُ دَ مَالِکِ عِیْسَى مَسِیْحِ غُلَامِ دَ یَعْقُوبِ لِه
طرفه، هغه دولسو واپرو قبیلو ته چه خائے په خائے
اوسیری، ټولو ته دِ سلام وی.

ایمان اَوُ حکمت

۲ ائے زما ورونو! هر کله چه تاسو په قِسمَا قِسمِ
آزمیبتونو کبئے راگیر شوئ نو پیر په خوشحالی ئے
زغمئ. ۳ خُکِه چه تاسو ته معلومه ده چه دا ستاسو دِ
ایمان په آزمیبت کبئے صبر پیدا کوی. ۴ اَوُ صبر خپل
کار پوره کوی دِ دے دِ پاره چه تاسو پوره اَوُ کاملان شی اَوُ
په تاسو کبئے دِ دِ هیخ خبرے کمے پاتے نه شی. ۵ خو
که په تاسو کبئے په چا کبئے دِ حکمت کمے وی نو هغه دِ
ئے دِ خُدائے نه غواړی چه بغیر دِ ملامتولو نه ئے هر چا ته
پوره په فیاضی ورکوی، نو هغه ته به هم ورکولے شی. ۶
خو سوال دِ په ایمان سره کوی اَوُ هیخ شک دِ نه کوی خُکِه
چه شک کوونکے دِ سمندر دِ هغه چپو په مثال دے کومے
چه دِ هوا په زور بشکته اَوُ پورته کیری. ۷ داسے سرے دِ
دا نه گنی چه گنی ما ته به دِ مالک نه خه په لاس راشی. ۸
هغه سرے دوه زریه وی اَوُ هغه په خپلو خبرو ټینگ نه وی.

۹ غریب ورور دِ پہ خپله اُوچته مرتبه فخر وکړی، ۱۰ اُو دولت مند دِ پہ خپل ادنیٰ حالت، ځکه چه هغه به لکه د وښو د کُل تیر شی. ۱۱ ځکه چه د نمر په راختو نمر تاؤجن وی چه وابسه اُو کُلونه ریژوی اُو د هغه ښائست نه پاتے کیری، دغه شان دولت مند به هم سره د خپل کاروبار د خاورو سره خاورے شی.

آزمیښت اُو لمسُون

۱۲ بختور دے هغه سرے چه آزمیښت زغمی، هر کله چه هغه و آزمائیلے شو نو د ژوندون هغه تاج به حاصلوی چه مالک د خپلو مئینو سره وعده کړے وه. ۱۳ هر کله چه څوک و آزمائیلے شی نو دا د ونه وائی چه ”په ما دا آزمیښت د خدائے د طرفه وو،“ ځکه چه نه خو خدائے په بدی آزمائیلے شی اُو نه خدائے څوک آزمئی. ۱۴ په حقیقت کښے هر سرے هغه وخت آزمائیلے شی کله چه د هغه خپل بد خواهش په دوکه ورکولو هغه وښلوی. ۱۵ نو بیا د هغه بد خواهش امیدوار شی اُو گناه ترے نه پیدا شی، اُو چه گناه زیاته شی نو مرگ پیدا کوی.

۱۶ ائے زما خوارو وروڼو! غلیرئ مه. ۱۷ هر ښه بخشش اُو هر کامل انعام د آسمان نه راځی اُو د خدائے نه موندلے کیری چه د نمر سپورمئ اُو د ستورو پیدا کوونکے دے. په هغه کښے نه خو څه تبدیلی راځی اُو نه د گردش له عمل روښانه کیری اُو نه تیاره کیری. ۱۸ هغه په خپله مرضی

مُونِرِ دَ حَقِ كَلَامِ پِه وَ سِيَلِه پِيْدَا كِرْلُو چِه دَ هَغَه پِه مَخْلُوقَاتُو
كَبْسِي مُونِرِ يُو قِسْمِ وِرُومْبِي مِيوَه شُو.

كَلَامِ آوَرِيْدَلِ آوِ پَرِ عَمَلِ كُولِ

١٩) آئِي زَمَا وِرُونِيُو! دَا خَبْرَه تَاسُو تِه مَعْلُومَه دِه، نُو هَر
خُوكِ دِ پِه آوَرِيْدُو كَبْسِي تِيْزِ آوِ پِه وِيْنَا كَبْسِي قَلَارَه آوِ پِه
غُصَه كَبْسِي سُوْرِ وِي. ٢٠) خُكِه چِه دَ اِنْسَانِ قَهْرِ دَ خُدَائِي
دَ صَدَاقَتِ كَارِ نَهْ شِي كُولِي. ٢١) تَاسُو خُكِه تُولِ پَلِيْتَوَالِي
آوِ دَ بَدِيْ گَنْدِ لَرِي كِرِي، آوِ هَغَه كَلَامِ پِيرِ پِه عَاجِزِي سَرِه
قَبُولِ كِرِي چِه پِه زِرَهْ كَبْسِي كِرْلِي شُوِي آوِ تَاسُو لِه
خَلَاصُونِ دِرْكَوَلِي شِي.

٢٢) خُو پِه كَلَامِ عَمَلِ كُوْنِكِي جُوْرِ شِي، نَهْ چِه تَشِ
آوَرِيْدُونِكِي چِه خَانِ پِه دُوَكِه كَبْسِي سَاتِي. ٢٣) خُكِه چِه هَغَه
خُوكِ چِه دَ كَلَامِ آوَرِيْدُونِكِي دِي آوِ عَمَلِ پَرِي نَهْ كُوِي، هَغَه دَ
هَغَه سِرِي پِه شَانِ دِي خُوكِ چِه خِيْلِ شَكْلِ پِه آئِيْنِه كَبْسِي
وِگُورِي. ٢٤) هَر كَلِه چِه هَغَه خِيْلِ خَانِ وِوِيْنِي آوِ لَپَرِ شِي نُو
سَمْدَسْتِي دَا هِيْرِ كِرِي چِه زَهْ خَنْگِه وَ مِ. ٢٥) خُو كُومِ سِرِي
چِه دَ آَزَادِي پِه كَامَلِ شَرِيْعَتِ پِه غُورِ سَرِه گُورِي، هَغَه بِه
خِيْلِ كَارِ كَبْسِي بَخْتُوْرِ وِي، خُكِه چِه هَغَه چِه خَهْ وَ آوَرِي نُو
هِيْرُوِي ئِي نِه، خُو عَمَلِ پَرِي كُوِي.

٢٦) خُوكِ چِه خَانِ دِيْنْدَارِه گَنِي آوِ بِيَا هَمِ خِيْلِه ژِبِه پِه قَابُو
كَبْسِي نَهْ سَاتِي، هَغَه خِيْلِ خَانِ تِه دُوَكِه وَرْكَوِي، نُو دَ هَغَه
دِيْنْدَارِي بَاطِلِه دِه. ٢٧) زَمُونِرِ دَ خُدَائِي آوِ پَلَارِ پِه نَزْدِ
خَالِصَه آوِ بِي عِيْبَه دِيْنْدَارِي دَا دِه چِه دَ يَتِيْمَانُو آوِ دَ كُونِيُو دَ

مُصِيبَت پِه وَخَت دَ هِغُوئِ پالنه وِکِرِئِ اَوُ خِپِلِ خَان دَ دُنْيا نِه
بِے داغِه ساتِئِ.

دَ طَرَفِدَارِئِ پِه خِلَافِ خَبَرِدَارِئِ

۲ (۱) ائِے زما وِرُونِو! تاسو چِه پِه مالِکِ عِيسِیِ مَسِیحِ

اِیْمَانِ رَاوِرِئِ دِے خُوکِ چِه دَ جِلالِ خَاوِنْدِ دِے، نو بِیا
طَرَفِدَارِئِ مِه کُوئِ. (۲) وِلِے چِه کِه یو سِپِری دَ سِرو زرو

گوتِه اَوُ بِنائِستِه جَامِے آغوستِے وِی اَوُ سِتاسو دَ عِبَادَتِ
خَائِے تِه رَاشی اَوُ یو غَرِیبِ سِپِری پِه شَلِیدِلو جَامو کَبِئِے،

(۳) نو تاسو دَ هِغِه بِنائِستِه جَامو دَ خَاوِنْدِ لِحَاظِ کُوئِ اَوُ هِغِه
تِه وِوایِئِ چِه ”رَاخِئِ تاسو پِه دِے سَمِ خَائِے کَبِئِے کَبِئِئِئِ،“

اَوُ غَرِیبِ سِپِری تِه وِوایِئِ چِه ”تِه هِلتِه وِدرِپِرِه، یا زما دَ پِنِبو دَ
خُوکِئِ سِرِه کَبِئِئِئِ“ (۴) نو آیا دا تاسو پِه خِپِلو کَبِئِے

طَرَفِدَارِئِ وِنَه کِرِه؟ اَوُ دَ بَدِنِئِئِئِ مَنصِفانِ نَه شِوئِ؟

(۵) ائِے زما خَوِبو وِرُونِو! زما وَاوِرِئِ، وِلِے خُدائِے دَ دِے

دُنْيا خَوارانِ غورِه کِرِی نَه دِی خُئِ، یَعْنِے هِغِه خَوارانِ چِه دَ

اِیْمَانِ سِرِه دَوْلَتْمِنْدِ دِی، چِه هِغُوئِ دَ هِغُه سِرِه پِه بادشاهِئِ

کَبِئِے شَرِیکِ شِی، چِه خُدائِے دَ هِغُوئِ سِرِه لَوْظِ کِرِے دِے

چِه وِرْسِرِه مِینِه کُوئِ؟ (۶) تاسو خُو دَ غَرِیبِ سِپِری

سِپِکاوِے وِکِرِو. آیا دَوْلَتْمِنْدِ پِه تاسو ظَلْمُونِه نَه کُوئِ؟ اَوُ آیا

هِغُوئِ تاسو عِدالْتُونو تِه نَه راکارِی؟ (۷) آیا هِغُوئِ دَ هِغِه

بِزْرَگِ پِه خَوِبو نُوْمِ کُفْرِ نَه غِرُوئِ دَ چَا نُوْمِ چِه تاسو تِه

دِرکِرِے شِوِے دِے؟

۸) نو بیا هم که تاسو د کتابِ مقدس په مُطابق هغه شاهي شريعت پوره کوي چه وائي چه: ”د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مينه کوي،“ نو بښه کوي. ۹) خو که چرې تاسو طرفداري کوي نو گناه کوي او د شريعت له مخه مجرمان يي. ۱۰) ځکه چه چه چه په ټول شريعت عمل وکړو او صرف په يوه خبره کښې ئې هم خطا وکړه نو هغه په ټولو خبرو کښې گناه گار شو. ۱۱) ځکه چه چه چه دا وفرمائيل چه ”زنا مه کوي،“ نو هغه دا هم فرمائيلي دي چه ”خون مه کوي،“ نو که تاسو زنا ونه کړه ولې خون مو وکړو، نو شريعت ماتوي. ۱۲) او تاسو د هغه خلقو په شان کلام او عملونه هم کوي د چه به د آزادي د شريعت په مطابق انصاف کيږي. ۱۳) ځکه چه چه چه رحم ونه کړو نو په هغه هم د انصاف په مطابق رحم نه کيږي. بيا هم رحم په انصاف غالب راځي.

ايمان او عملونه

۱۴) ائې زما وروڼو! که څوک ووائي چه زه ايماندار يم خو عمل نه کوي نو فائده ئې څه؟ آيا داسې ايمان هغه له خلاصون ورکولې شي څه؟ ۱۵) چه څوک ورور يا خور د جامو او د خوراک حاجتمند وي، ۱۶) او بيا هم تاسو ورته دا وايئ چه ”په خير لار شه، تود او موږ اوسه،“ خو چه کوم څيزونه هغه ته په کار وي، هغه ورنه کړي نو فائده ئې څه؟ ۱۷) دغه شان ايمان هم دې، که د دې سره عمل نه وي نو هغه ايمان مړ دې.

۱۸) بلکه څوک دا وئيلې شي چه ”ته ايماندار يئې او زه

عمل کوونکے۔“ ته خپل ايمان بغير دَ عمل نه ما ته خرگند
 کره او زه به خپل ايمان په عمل تا ته خرگند کړم. (۱۹) ته په
 دے خبره ايمان لرے چه خدائے یکی یو دے. خیر دا بنه
 کوے! شیطانان هم دا ايمان لری او د ویرے نه رپیری. (۲۰)
 خو ائے بیکاره سرپه! آیا ته په دے هم نه پوهیرے چه دَ عمل
 نه بغير ايمان بے کاره دے؟ (۲۱) نو هر کله چه زمونږ نيکه
 ابراهيم خپل زوئے اسحاق په قربانگاه د قربانی په طور پیش
 کړو نو آیا هغه په عمل سره صادق نه شو؟ (۲۲) نو بیا تا
 وکتل چه ايمان د هغه دَ عمل سره یو خائے اثر وکړو او دَ
 عمل سره ايمان کامل شو. (۲۳) او د کتاب مقدس هغه کلام
 پوره شو چه ”ابراهيم په خدائے ايمان راوړو او دا د هغه دَ
 پاره په صداقت حساب شو،“ او هغه خليل الله وبللے شو.
 (۲۴) نو بیا تاسو وینی چه انسان تش په ايمان نه، بلکه په
 عمل صادق کیری.

(۲۵) هم دغه شان راحبے کنجری هم چه هر کله هغه
 جاسوسان په خپل کور کبښے ایسار کړل او په بله لار ئے
 رخصت کړل، نو آیا په عمل صادق نه شو؟

(۲۶) غرض دا چه څنگه چه بدن بغير د روح نه مړ دے هم
 هغه شان ايمان هم بغير دَ عمل نه مړ دے.

ژبه

۳ (۱) ائے زما ورونو! له تاسو نه د پیر اُستازان جوړ نه
 شی ځکه چه تاسو خبر یی چه مونږ چه اُستازان یو، زیاته

سختہ سزا بہ مومو۔ ﴿۲﴾ حُکھ چہ مُونڊر ٽول اڪثر غلطی کُؤو،
 کہ حُوک پہ خپلو خبرو کبسے غلطی نہ کوی نو هغه کامل
 دے اُو ٽول بدن پہ قابو کبسے ساتلے شی۔ ﴿۳﴾ هر کله چه
 مُونڊر د قابو کولو د پارہ د آسونو پہ خلو کبسے قیزے اچوؤ
 نو د هغوی ٽول بدن هم گرڇولے شو۔ ﴿۴﴾ گوری، سمندری
 جهازونه اگر کہ پیر لوائے لوائے وی اُو پہ تیزو بادونو
 چلولے شی خو بیا هم د یو ورکوتی سُکان پہ وجہ د ماڻگی د
 مرضیٰ پہ مطابق گرزولے شی۔ ﴿۵﴾ هم دغه شان ژبه هم یو
 ورکوتے اندام دے اُو پیرے غتے خبرے کوی۔

گوری! پہ یو ورکوتی بخری سره پہ حومره لوائے حُنگل
 کبسے اور ولگی۔ ﴿۶﴾ اُو ژبه هم یو اور دے، دا زمونڊر پہ
 اندامونو کبسے د شرارت یوه دُنیا ده، اُو پہ ٽول وجود کبسے
 بدی پیدا کوی اُو زمونڊر پہ ٽول ژوندون کبسے اور لگوی، اُو
 پہ خپله د دوزخ د اور نه بلیبری۔ ﴿۷﴾ حُکھ چه هر قسم حُنگلی
 حُناور، مارغان، چینجی مینجی اُو دریابی حُناور خو د انسان
 پہ قابو کبسے راتلے شی اُو راغلی هم دی، ﴿۸﴾ خو هیحوک
 ژبه پہ قابو کبسے نہ شی راوستلے۔ هغه یوه بلا ده چه چرے
 ایساریزی نه، د مڙ کُؤونکی زهر نه پکه ده۔ ﴿۹﴾ هم په دے
 مُونڊر د مالک اُو پلار ثنا کُؤو، اُو هم په دے بنی آدمو ته چه د
 خُدائے پہ صورت پیدا شوی دی، بنیرے کُؤو۔ ﴿۱۰﴾ د یکی
 یوے خُله نه مُبارکی خبرے اُو بنیرے راوزی۔ ائے زما
 وروڼو! داسے نہ دی په کار۔ ﴿۱۱﴾ آیا د چینے د یکی یوے
 خُله نه خوږے اُو تروے اوبه وزی خه؟ ﴿۱۲﴾ ائے زما
 وروڼو! آیا د اینځیر په ونه کبسے بنون، اُو په انگور کبسے
 اینځیر پیدا کیده شی خه؟ هم دغه شان د مالگینے چینے

نه خوږې اوبه نه شي راوتلې.

د آسمانونو حکمت

۱۳) په تاسو کېنې څوک هوښيار او پوهه شته دې؟ هغه د
په خپلو کارونو د نیک چال چلن په وسيله او عاجزئ سره د
دا خبره ثابته کړې، يعنې داسې عاجزى چه د حکمت نه
پيدا کېږي. ۱۴) خو که تاسو په خپلو زړونو کېنې سخته
کينه او خودغرضى لري نو فخر مه کوئ او مه د حق
برخلاف دروغ وايئ. ۱۵) دا هغه حکمت نه دې کوم چه له
آسمان نه راکوزېږي بلکه د نياوى، نفسانى او شيطانى دې.
۱۶) ځکه چه هر چرته چه کينه او خودغرضى وي، هلته
فساد او هر قسم بدکار هم کېږي. ۱۷) خو چه کوم حکمت له
آسمان نه راځي، اول خو هغه پاک وي، بيا صلح
خوښوونکې، نرم مزاجه، تربيت خوښوونکې، رحم
کوونکې او د بنو ميوو نه پک، ناطرفداره او بې ریا. ۱۸)
او صلح کوونکى د صلح سره داسې تخم کرى چه د
صداقت ميوې ترې پيدا کېږي.

د دُنیا سره دوستى کوئ

۴) په تاسو کېنې جنگ جگرې له کومه راغلې؟ آيا د
هغه خواهشاتو نه نه دى کوم چه ستاسو په اندامونو کېنې
فساد کوي؟ ۱) تاسو چه د کوم خيز خواهش کوئ خو
تاسو ته په لاس نه درځي، ځکه خون کوئ او کينه لري خو
هيڅ حاصلولې نه شئ. تاسو نښلئ، جنگېږئ، خو تاسو ته

حُڪه نُه ملاوڀري ڇه له خُدائے نه ئے نه غواڀرئ. (۳) تاسو
 ئے غواڀرئ اُو مومئ ئے نه، دا حُڪه ڇه په بد نيت ئے
 غواڀرئ، ڇه په خپل عيش و عشرت ئے ولگوي. (۴) ائے
 بے وفا خلقو! آيا تاسو ته معلومه نه ده ڇه د دُنيا سره
 دوستي لرل د خُدائے سره دُبمئي كول دي؟ نو بيا ڇه څوڪ
 د دُنيا دوست جوڀيدل غواڀري، هغه خپل حُان د خُدائے
 دُبمئي كوي. (۵) آيا تاسو دا گنئي ڇه مُقدس ڪتاب بے
 فائدي وائي ڇه خُدائے هغه رُوح ڇه زمونڀر په زڀونو ڪبني
 اڇولي دي، هغه د حسد خواهش لري ڇه؟ (۶) بلڪه زيات
 فضل ورڪوي، نو حُڪه دا وائي ڇه ”خُدائے د ڪبرڀنو مُقابله
 كوي خو عاجزانو ته فضل وريخبي.“

(۷) نو بيا د خُدائے تابع شئ، اُو د ايليس مُقابله وڪڀرئ نو
 هغه به درنه وتبتي. (۸) ڪه تاسو خُدائے ته ورنڀدي شئ نو
 هغه به تاسو ته رانڀدي ڪڀري. ائے گُناه گارانو! خپل لاسونه
 د بدو ڪارونو نه صفا ڪڀرئ اُو ائے دوه زڀيو سڀرو! خپل
 زڀونه پاڪ ڪڀرئ. (۹) افسوس اُو وير وڪڀرئ اُو ڙاڀرئ،
 ستاسو خندا د په وير بدله شئ اُو ستاسو خوشحالي د په غم!
 (۱۰) د مالڪ په وڀاندي عاجز شئ اُو هغه به تاسو سربلند
 ڪڀري.

په ورور اِزام لگول

(۱۱) ائے وروڀو! په يو بل پسے خبرے مه ڪوي. څوڪ ڇه
 په خپل ورور پسے خبرے ڪوي يا په خپل ورور اِزام لگوي،
 هغه د شريعت بد وائي اُو په شريعت اِزام لگوي، اُو ڪه ته په
 شريعت اِزام لگوي نو په شريعت عمل ڪونڪي نه، بلڪه په

هغه قاضی شوے. (۱۲) خود شریعت ورکوونکے او قاضی
خو یکی یو دے چه د بچ کولو او د هلاکولو توان لری، خو ته
خوک ئے چه په خپل گاونډی الزام لگوے؟

د فخر په خلاف خبرداری

(۱۳) تاسو چه دا وایئ چه ”مُونږ به نن یا صبا فلانکی ښار ته
لاړ شو او هلته به یو کال ایساریږو او په سوداگرۍ کښه به
گټه کوو،“ (۱۴) او په دے نه یئ خبر چه صبا به خه کیری،
ستاسو ژوند خه څیز دے؟ د یو پراس په شان دے چه د لږ
ساعت د پاره ښکاره شو او بیا ختم شو. (۱۵) د داسے وینا
په ځائے تاسو ته دا وئیل په کار دی چه ”که مالک غواړی نو
مُونږ به ژوندی پاتے شو او دا یا هغه کار به هم وکړو.“ (۱۶)
خو اوس تاسو په خپلو پوزو فخر کوئ خو دا قسم فخر کول
بد دی.

(۱۷) نو بیا که خوک په ښو کولو پوهیږی او نه ئے کوی، د
هغه د پاره دا گناه ده.

دولتمندو ته خبرداری

۵ (۱) آئے دولتمندو! زما واؤری، تاسو په خپلو هغه
مصیبتونو چه راتلونکی دی، ژړا او فریاد وکړئ. (۲) ستاسو
مال سخا شو او ستاسو جامے چینجو ووهلے. (۳) ستاسو
سره او سپین زنگ شول او هغه زنگ به په تاسو گواهی
ورکوی او د اور په شان به ستاسو غوښه وسوزوی. تاسو په

آخری ورخو کبڻے خزانہ جمع ڪړې ده. (۴) ګورئ! ګومو
 مزدورانو چه ستاسو په پټو کبڻے لؤ ڪړې دے، د هغوی
 هغه مزدوری چه تاسو ایساره ڪړې ده، چغے وهی اؤ د
 لوګرو فریاد د قادر مطلق خدائے غورونو ته رسیدلے دے.
 (۵) تاسو په دُنیا کبڻے عیشونه اؤ مزے وکړلے، اؤ تاسو
 خپل خانونه د حلالیدو د ورخ د پاره خاربه ڪړل. (۶) تاسو
 صادق سرے قصوروار ڪړو اؤ ومو وژلو، خو هغه ستاسو
 مُقابله نه ڪوی.

صبر اؤ دُعا

(۷) نو ائے وروڼو! د مالک تر راتلو پورے صبر وکړئ،
 ګورئ زمیندار د مزکے د قیمتی فصل په انتظار کبڻے د
 منی اؤ د سپرلی د باران تر وریدو پورے صبر ڪوی. (۸) نو
 تاسو هم صبر وکړئ اؤ خپل زړونه مضبوط ڪړئ ځکه چه د
 مالک راتلل نزدے دی.

(۹) ائے وروڼو! د یو بل شکایت مه ڪوی چه تاسو سزا ونه
 مومی. ګورئ! قاضی په دروازه کبڻے ولاړ دے. (۱۰) ائے
 وروڼو! ګومو نبیانو چه د مالک په نوم ڪلام وکړو، هغوی د
 تکلیفونو تیرولو اؤ د صبر کولو نمونه وگنئ. (۱۱) ګورئ
 صبر ڪوونکو ته مونږ بختور وایو. تاسو خو د ایوب د صبر
 حال اؤریدلے دے، اؤ د مالک له طرفه چه د دے انجام
 وشو هغه مو هم معلوم ڪړو، ځکه چه مالک پیر مهربان اؤ
 رحیم دے.

(۱۲) خو ائے زما وروڼو! د ټولو نه لویه خبره دا ده چه قسم

ونه خورئ، نه د آسمان او نه د مزکے او نه د خه بل خيز،
بلکه د هو په خائے هو وایئ او د نه په خائے نه، د پاره د
دے چه د سزا لائق و نه گرزئ.

۱۳) که په تاسو کبئے څوک غم زبلے وی نو دُعا د
وغواړی، که خوشحاله وی نو ثنا د ووائی. ۱۴) که په تاسو
کبئے څوک بیمار وی نو د جماعت مشران د راوبلی او د
هغه د پاره د دُعا وغواړی او د مالک په نوم د هغه په تیلو
غور کړی. ۱۵) او کومه دُعا چه به په ایمان سره وغوښتے
شی د هغے په وجه به بیمار بچ شی، او مالک به هغه پاڅوی
او که هغه گناهونه کړی وی نو هغه به هم ورته معاف شی.
۱۶) نو بیا تاسو په خپلو کبئے یو بل ته د خپلو خپلو
گناهونو اقرار وکړئ او د یو بل د پاره دُعا وغواړئ چه شفا
ومومی. د صادق د دُعا په اثر پیر خه کیدے شی. ۱۷)
الیاس زمونږ په شان انسان وو، هغه پیر په جوش سره دُعا
وغوښته چه باران د و نه ورپری، ځکه خو درے نیمو کالو
پورے په مزکه باران و نه وریدلو. ۱۸) بیا چه هغه دُعا
وغوښته نو د آسمان نه اوبه ووریدے او په مزکه فصل پیدا
شو.

۱۹) ائے زما وروڼو! که څوک په تاسو کبئے د حق د لارے
نه واړی او بل څوک هغه راواړوی، ۲۰) نو هغه د په دے
پوهه شی چه څوک چه گناه گار د گمراهی نه راواړوی، هغه
یو کس د مرگ نه بچ کوی او په پیرو گناهونو پرده اچوی.